

Р Е Ш Е Н И Е

№ 82

гр. Перник, 18 юни 2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на единадесети юни две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА

При секретаря И.И. като разгледа докладваното от съдията ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА административно дело № 133 по описа за 2012г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) .

Образувано е по жалба на М.К.П. *** А срещу Заповед № ДК-02-ЮЗР–119/03.04.2012г. на вр.и.д. Началник на Регионална дирекция за национален строителен контрол (РДНСК) - Югозападен район. С оспорената заповед е наредено на основание чл.225, ал. 1 от ЗУТ да бъде премахнат незаконно изграден строеж „Масивна външна тоалетна”, находящ се в УПИ V – 7750, кв. 49 по плана на гр. Перник - кв. „Изток”, определен е едномесечен срок от влизане в сила на заповедта за доброволно изпълнение на разпореденото премахване и принудително премахване при неспазване на срока за доброволно изпълнение.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон, при несъответствие с целта на закона и с действителната обстановка по случая. Твърди се, че неправилно строежът е посочен като външна тоалетна, тъй като през 1986г. е променено неговото предназначение в селскостопанска сграда. Строежът е заснет в кадастралната карта и кадастралния регистър на гр. Перник като самостоятелен обект с предназначение селскостопанска сграда, второстепенна постройка по смисъла на чл. 46 от ЗУТ. При извършване на строителството не е нарушен чл. 148 от ЗУТ, защото строежът е завършен през 1985г., а ЗУТ влиза в сила 2001г. Сградата е търпим строеж по смисъла на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ и не подлежи на премахване. Прави се възражение за нищожност на заповедта като издадена при липса на компетентност.

Ответникът – РДНСК – Югозападен район, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на

жалбата. Строежът е незаконен, изграден без строителни книжа. Административното производство е за строеж „Масивна външна тоалетна”, за който има постановен отказ на главния архитект на община Перник за издаване на удостоверение за търпимост по § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ. Независимо от предназначението на строежа, счита, че той не е търпим, тъй като планът на кв. „Изток” не предвижда допълващо застрояване.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, от надлежна страна и е процесуално допустима, разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Неоснователно е възражението за липса на компетентност на административния орган. Видно от Заповед № РД-13-297/14.12.2011г. на началника на ДНСК, началниците на РДНСК са оправомощени по чл. 222, ал. 1 т. 10 и чл. 225, ал. 1 от ЗУТ да издават заповеди за премахване на незаконни строежи. Оспорената заповед е издадена от оправомощен орган, в рамките на неговата компетентност.

Спазено е изискването за писмена форма, в заповедта са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ, няма допуснати процесуални нарушения. Заповедта обаче е материално незаконосъобразна.

В хода на административното производство е установено, че по нотариален акт № 5, том II, рег. № 3360, дело № 221 от 30.06.2000г., жалбоподателят е собственик на УПИ V-7750 в кв.49 по плана на гр. Перник и на изградените в него сгради. В констативен акт № П-161/11-I/27.10.2011г. и констативен акт № П-161/11-II/27.10.2011г. е установено, че строежът представлява масивна външна тоалетна, изпълнена от тухлена зидария, върху ивични стоманобетонни основи, стоманобетонни колони и стоманобетонна покривна плоча. Строежът отстои от вътрешната регулационна линия на 3.00 метра.

Не се спори, че строителството е извършено през 1985г. По делото е установено, че няма издадено разрешение за строеж, с което е нарушена разпоредбата на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ. Има отказ за издаване на удостоверение за търпимост по § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ на главния архитект на община Перник за строеж „Масивна външна тоалетна”. Мотивите за отказа са, че санитарният възел не е свързан със съществуващата канализационна система, тоест се отнасят за сграда, която по предназначение е тоалетна. Отказът не се приема от съда като доказателство, че строежът не е търпим по §16, ал.1 от ПР на ЗУТ, на първо място, защото удостоверението за търпимост или отказът за издаване на такова са неотносими към доказване на законността на строежа в съдебно производство по обжалване на заповед за премахването му, тъй като актовете на главния архитект притежават обвързваща сила само в нотариалните производства по прехвърлянето на строежа по арг. от § 16, ал. 1 изр. второ от ЗУТ. На второ място, конкретно в случая отказът касае изисквания към сградата, ако предназначението ѝ е за

тоалетна. Предназначението на процесната сграда обаче е стопанска постройка, а не външна тоалетна и причините за отказ са неотнорми.

Предназначението на сградата е установено с разпит на свидетели и по данните от кадастъра. От разпита на свидетелите се установява, че първоначално сградата е изградена за външна тоалетна, а през 1986г. е преустроена на стопанска сграда за съхранение на инвентар, която се състои от две малки помещения и не е свързана с канализацията.

В кадастралната карта и кадастралния регистър на гр. Перник, одобрени със Заповед РД 18-91/13.10.2008г. на изпълнителния директор на АГКК, процесната сграда е заснета и е посочено, че трайното ѝ предназначение е селскостопанска сграда.

Със съдебно-техническа експертиза е установено, че сградата, предвид местоположението ѝ в парцела, спазените отстояния, конструкцията и предназначението ѝ на селскостопанска постройка е търпим строеж по § 16, ал. 1, пр. второ от ДР на ЗУТ. Строежът е допустим по сега действащите изисквания на ЗУТ, защото са спазени техническите изисквания за него, въпреки, че не е бил предвиден при изработването на ПУП на гр. Перник от 1978г. Незаконен строеж, който е търпим строеж, защото отговаря на техническите изисквания за него по сега действащия ЗУТ не подлежи на премахване, съгласно §16, ал. 1 от ПР на ЗУТ. Макар ПУП да не предвижда допълващо застрояване, то такова е допустимо по чл. 41, ал. 2 от ЗУТ. Процесната сграда с предназначение стопанска постройка напълно съответства на правилата на ЗУТ, същото не важи, в случай, че е външна тоалетна. Предназначението има значение за изискванията към строежа. Процесният строеж е незаконен, но е търпим и не подлежи на премахване по силата на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ. Заповедта за премахването му е в нарушение на цитираната правна норма и оспореният административен акт е незаконосъобразен.

Въз основа на изложеното, Заповед № ДК-02-ЮЗР – 119 от 03.04.2012г. на вр.и.д.Началник на РДНСК - Югозападен район., с която на основание чл.225, ал. 1 от ЗУТ е наредено да бъде премахнат незаконно изграден строеж „Масивна външна тоалетна”, находящ се в УПИ V – 7750, кв. 49 по плана на гр. Перник - кв. „Изток” следва да бъде отменена.

Строежът е от шеста категория по чл. 137, ал.1, т. 6 от ЗУТ във връзка с чл. 147, ал. 1, т. 1 от ЗУТ.

С оглед изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноси, административният орган дължи на жалбоподателя, на основание чл. 143, ал.1 от АПК сумата от 360 (триста и шестдесет) лева, представляваща платено възнаграждение за един адвокат в размер на 200 лева, държавна такса от 10 лева и 150 лева възнаграждение за вещото лице.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК и чл.143, ал. 1 от АПК, състав при Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № ДК-02-ЮЗР – 119/03. 04. 2012г. на вр.и.д.Началник на РДНСК - Югозападен район, с която на основание чл.225, ал. 1 от ЗУТ е наредено да бъде премахнат незаконно изграден строеж „Масивна външна тоалетна”, находящ се в УПИ V – 7750, кв. 49 по плана на гр. Перник - кв. „Изток”.

ОСЪЖДА РДНСК – Югозападен район, гр. Перник да заплати на М.К.П., ЕГН *****,*** А, сумата от 360 (триста и шестдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:/п/